

Radio MDR Leipzig, un profesionalism muzeistic exemplar

(Grigore Constantinescu – 29 septembrie 2016)

Natura estetică-muzicală a Festivalului RadiRo cuprinde informațiile de cronică și muzeistice ale personalității ansamblurilor simfonice implicate în procesul de înregistrare și transmisie radiofonică. Orchestra simfonică Radio MDR din Leipzig ocupă, din această perspectivă, o poziție prioritară, conferită de istoria realizărilor sale în cadrul Radiodifuziunii din Germania, înscriind în palmaresul său nume dirijorale de primă mărime europeană – de la Abendroth, Kegel, Hauschild până la actualul dirijor principal Kristjan Järvi (2012), director de onoare al Festivalului. Distincții semnificative însoțesc realizările acestei orchestre, culminând cu premiul „European Culture Award”. Impresionantă deci invitarea și prezența formației la cea de a treia ediție RadiRo, contribuind la prestigiul acestui Festival.

Aflată cu două programe pe podiumul Studioului de concerte „Mihail Jora” al Societății Române de Radiodifuziune, sub conducerea celebrului dirijor Kristjan Järvi, Orchestra a desfășurat o demonstrație de repertoriu romantic și modern direcționată spre împlinirea preferințelor publicului.

Începutul primului concert a fost dedicat unei muzici moderne mai dificil de ascultat datorită versiunilor repetitive ale motivelor. **Variațiuni pentru suflători** este o lucrare a compozitorului american Steve Reich, scrisă în 1979, cu formule fără acces lesnicios la public, poate în contrast cu aplicația voit expresivă a dirijorului. Continuarea programului a devenit însă atractivă pentru melomani, căci ni s-a oferit o audiție mai puțin cunoscută nouă, a **Concertului nr.4 pentru pian** de Rachmaninov. Un discurs pasional, dramatic și liric, construit cu abilitate de pianistul Denis Kozhukhin în valuri romantice, a reprezentat pledoaria sa convingătoare în favoarea marelui compozitor rus, dovedind că tânărul interpret împlinește o ascensiune spectaculoasă în primii ani ai carierei ce l-a impus prin obținerea marelui premiu la concursul „Reine Elizabeth”, Bruxelles – 2010.

Regizoral, Järvi și-a proiectat finalul de program cu **Simfonia a IV-a** de Schumann, în care coregrafia dirijorală corporală pe care o stăpânește expresiv (și excesiv) a impus orchestrei o stare emoțională poetică, muzicienii tălmăcind impecabil și profesional viziunea dirijorului. Orchestra simfonică Radio MDR Leipzig evoluează cu un simfonism de înaltă clasă, în care romantismul unește firește, la indicațiile lui Järvi, arhitectura cvadripartită a lucrării într-un flux continuu ascendent.

Am constatat o altă concepție repertorială pentru al doilea concert – preferința pentru „șlagăre” repertoriale. Imaginile scenice redată cu umor în opera „Intermezzo” de Richard Strauss, sugerează ideile compozitorului pentru *Zwischenspielen* „comedie burgheză cu interludii simfonice”. Sonorități diverse, rafinat concepute și redată, asigură reușita acestor crâmpie spectaculare pregătind, totodată, întâlnirea cu superbul șlagăr al jazzului simfonic creat de George Gershwin. Din nou constatăm că Kristjan Järvi știe să-și aleagă colaboratorii – acum pianistul Stefano Bollani, renumit în concertele de gen jazzistic, un artist care investighează muzica trecutului recent, capabil a conferi o nouă viață operelor ce își trăiseră renumele în secolul trecut, menținându-și permanența în viața muzicală. Așa este **Rhapsody in Blue** de Gershwin, interpretarea dovedind că solistul are o opinie personală privind expresia, vitalitatea și diversitatea jazzului, redată cu versatilitate

concertantă. Spiritul improvizatoric nu-i este străin, Stefano Bollani dăruind publicului, printre suplimentele acordate, o versiune filtrată prin jazz a cântecului românesc de Iosif Ivanovici, „Barca pe valuri”. Starea de bine a sălii de concert, arhiplină de melomani, în dialog cu Orchestra simfonică Radio MDR din Leipzig, condusă de Kristjan Järvi, s-a transferat apoi către finalul programului, cu splendida suită **Lacul lebedelor** de Ceaikovski.

O muzică deosebit de expresivă, cu evidente trimiteri dramaturgice, conferă acestei capodopere statutul de excepție în repertoriul baletului romantic, bază pentru edificarea a numeroase creații ulterioare. Partitură care cuprinde atât sensurile narațiunii cât și pe cele ale esteticii mișcării dansante, **Lacul lebedelor**, supranumit și „Regele baletelor”, a beneficiat de versiunea concertantă a unei suite orchestrale menite a reaminti publicului unele dintre cele mai frumoase pagini ale acestei povestiri coregrafice. Alegerea lor depinde de celebritatea momentelor și de oferta simfonică apreciată de către numeroși dirijori.

Järvi și Orchestra din Leipzig au dăruit întreaga lor forță creatoare pentru bucuria participanților la concertele Festivalului, cucerind un succes culminativ în manifestările RadiRo și demonstrând că directorul de Onoare al acestei ediții este un important dar și original dirijor, capabil să asigure în plan internațional faima ansamblului simfonic Radio din Germania.